

har Udvalget anset det for rettest at indstille Forslaget til usorandret Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg takker Finantsudvalget, fordi det saa hurtigt har fremmet Sagen. Jeg tilstaar, at jeg blev noget bekymret, da Endringsforslaget kom frem i Landsthinget, og Sagen som Følge deraf maatte opholdes idetmindste nogle Dage. Thi jeg havde efter den Opfordring, som ogsaa den ærede Ordfører havde givet mig dertil, søgt at forberede Sagen til hurtig Udførelse, og blandt Andet havde jeg modtaget forskellige Tilbud. Blandt disse var der eet, der angik Ternvareanskaffelser, hvilket udtrykkelig kun var gjældende til den 13de i denne Maaned, og naar Endringen vedtoges i Landsthinget, vilde jeg saaledes mangle et Tilbud paa denne Post. Smidlertid er det lykkedes mig at faae Tilbudet forlænget, saa at jeg nu er overbevist om, at jeg kan opføre Bygningen for den Sum, der er bevilget. Der vil altsaa ikke indtræde nogen Forlegenhed.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, blev Forhandlingerne sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 58 St.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Statsraadet.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Fortfættelse af første Behandling af: Forslag til Lov om Dpretelse af tvende Kreditforeninger for Ciere af mindre Eiendomme paa Landet.

Formanden (Krabbe): I det Forhandlingerne gjenoptages, skal jeg ikke umlade at bemærke, at der paa det nærværende Tidspunkt er indtegnat 11 Talere.

Stfrup: Ogsaa jeg skal tillade mig at takke den ærede Minister for Fremleggelsen af dette Lovforslag. Jeg er overbevist om, at der er en Trang til det, og jeg er ligeledes overbevist om, at det vil udrette uendelig meget Godt. Naar man i Lovforslaget har givet Begunstigelser som Fritagelse for Stempelpapir, fri Taxation og navnlig Regjeringens Garanti for 4 pCt. Rente af Obligationerne, da er det ganske vist store Begunstigelser; men jeg tror ogsaa, at man maa sige, at navnlig uden Garanti vilde dette Lovforslag være et dødt Bogstav. Man har troet, at

Regjeringen herved maasse kunde risikere et Tab for Statskassen, men det kan jeg ikke ganske indrømme. Allerede ved § 4 har Regjeringen forbeholdt sig saa megen Indflydelse, at man gjerne kan sige, at den hele Indretning af Foreningen og dens Virksomhed væsentlig vil afhænge af Regjeringen. At Valget af Formanden skal godkjendes af Regjeringen, vil jeg paa ingen Maade betragte som en Formsag. Formandsposten bliver en Tillidspost, og det vil ikke seile, at den høitærede Minister vil vide at ansætte en Mand, som virkelig er dygtig og værdig til en saadan Post. Dernæst har Regjeringen forbeholdt sig Ret til at udnævne Revisorer, og endelig har man sikret sig ved det solidariske Ansvar og ved Offentliggjøvelsen af det aarlige Regnskab. Det er jo bestemt, at saasnart der er 1 pCt. Underbalance, forbeholder Regjeringen sig Ret til at tage Foreningen under Administration, og fortsættes denne Underbalance i 3 paa hinanden følgende Aar, standses Foreningen. Naar vi altsaa gaa ud fra det alleruhelbigste Tilfælde, at der i 3 paa hinanden følgende Aar er en Underbalance af 1 pCt. hvert Aar, da have vi paa den anden Side Amortisationen, som, om den end ikke fuldt vil udgjøre disse 3 pCt., dog omtrent vil dække de 2 pCt. Man har rigtig nok her villet gjøre gjældende — der er i alt Fald faldet Ord, der antydede det — at der vilde kunne øves en Art Bilkærighed fra Bestyrelsens Side, saaledes at det blev tvivlsomt, om den, der søger et Laan, virkelig vil faae Laan til det Halve af det, hans Eiendom er taget til. Jeg føler mig imidlertid berettiget til at forudsætte, at Bestyrelsen vil komme til at bestaa af respectable Folk, der ville følge Lovens Bogstav og føle sig baade moralsk og juridisk forpligtede til virkelig at udlæane den Halvdel af Taxationssummen, som Laansøgeren kan forlange. Der er ligeledes faldet Ord, som antydede, at disse Taxationsforretninger maasse kunde blive foretagne saaledes, at de ikke i Virkeligheden vilde angive den reelle Verdi af Eiendommen. Jeg vil her sige det Samme, som jeg sagde før, at jeg vil føle mig berettiget til at forudsætte, at Taxationerne ville foregaa saaledes, som de bør foregaa, saameget mere som det ingenlunde er en vanskelig Sag paa Landet at finde Folk, som virkelig ere dygtige til at tagere den Slags smaa Eiendomme. Sandsynligvis vilde desuden de solidarisk forpligtede blive nogle af dem, der blive ansatte som Taxationsmænd. Tilmed har Regjeringen forbeholdt sig visse Rettigheder med Hensyn til Taxationsmaaden, saa jeg ser heller ingen Fare fra den Side. Altsaa, naar jeg gaar ud fra, at Taxationerne vilde blive saaledes, som de bør være, og at Bestyrelsen vil udføre Forretningen, som den bør og skal ifølge Loven, antager jeg ikke, at Staten vil komme til at risikere noget stort Tab, men at Foreningen virkelig vil blive istand til at udrette uendelig meget Godt. Jeg